

UZUN YOL MİSAFİRLERİ

Yazar

Doç. Dr. Nazife Burcu TAKIL

T.C
MILLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI

ISBN

Yazar

Doç. Dr. Nazife Burcu TAKIL

Editör

Prof. Dr. İhsan KALENDEROĞLU

Akademik Danışmanlar

Prof. Dr. Fahri TEMİZYÜREK

Doç. Dr. Salim PİLAV

Sosyolog

Prof. Dr. Erdal AKSOY

Resimleyen

Abdullah Gökhan GÜLTEKİN

Koordinatör

Halil AŞICI

Sayfa Tasarımı

Gülşah EVREN

Her hakkı saklıdır ve Millî Eğitim Bakanlığına aittir.
Kitabın metin, soru ve şekilleri kısmen de olsa hiçbir
surette alınıp yayımlanamaz.

İSİMLİ BİLYELER

Bir hafta önce Türkiye'den anneannem ve teyzem bize geldi. İkisini de çok özlemiştim. Uzun zamandır görüşmüyorduk. Babam onları karşılamak için havaalanına gitti. Ben, küçük kardeşim Aykut ve annem ise evde bekledik. Kardeşim 7 yaşında. Çok akıllı bir çocuk. Onunla iyi anlaşıyorum. Anneannem ve teyzem geleceği için evi baştan sona temizledik. Annem çeşit çeşit yemek pişirdi. Biz de kardeşimle ona yardım ettik.

Zil çaldığında kardeşim ve ben kapıya koştuk. İkimiz de heyecandan neredeyse yere düşüyorduk. Annem:

-Kutay ve Aykut! Dikkatli olun oğlum, diye bağırdı.

Biz kardeşimle kıkır kıkır gülerken koşmaya devam ettik.

Kardeşim:

-Anneannem geldi, anneannem geldi, diye bağırıırken ben de:

-Teyzem de geldi, teyzem de geldi, diye bağırıyordum.

Kardeşimle aynı anda kapının kolunu çektik. İşte!

-Anneanneeeeeee! Kapının karşısında duran komşumuz İsmet Amca:

-Yok Kutaycığım, anneannen değilim, deyince gülmeye başladık.

-Affedersiniz İsmet Amca. Anneannem ve teyzem gelecek de onları bekliyorduk.

İsmet Amca:

-Sabah benim için bir kutu gelmiş. Onu almaya gelmiştim, dedi.

Bu sırada annem de kapıya geldi. Kapının yanındaki çekmecedeki bir kutu duruyordu. Kutuyu İsmet Amca'ya verdi. O da teşekkür etti. İsmet Amca üst komşumuz. Selim ve Elif'in de babası. Okuldan sonra Selim ve Elif'le buluşup oyun oynarız.

Biraz sonra yine zil çaldı.

-Hah işte, şimdi anneannemler geldi, diye kapıya gittim. Kardeşim de içerdeki odadan "Geldiler! Geldiler!" diye koştu. Kapıyı heyecanla açtık. "Sonunda! Bu kez gerçekten de anneannem ve teyzem geldi." diye bağırdım. Sevinçten havalara uçuyorduk ikimiz de.

Anneannem:

-Ah yavrularım. Sizi çok özledim. Burnumda tütüyordunuz, çok büyümüşsünüz, diye bizi teker teker öptü.

Arkasından teyzem:

-Ben de çok özledim. Size sürprizler hazırladım, çok heyecanlıyım, diye bizi öperek içeri girdi.

Teyzem, anneannem uzun uzun Türkiye'deki akrabalarımızı anlattılar. Dedem, halam, eniştem, dayım... Hepsi de çok iyilermiş. Dayımın çocukları Salih ve Nilgün bize mektup yazıp göndermişler.

Ben gülerek:

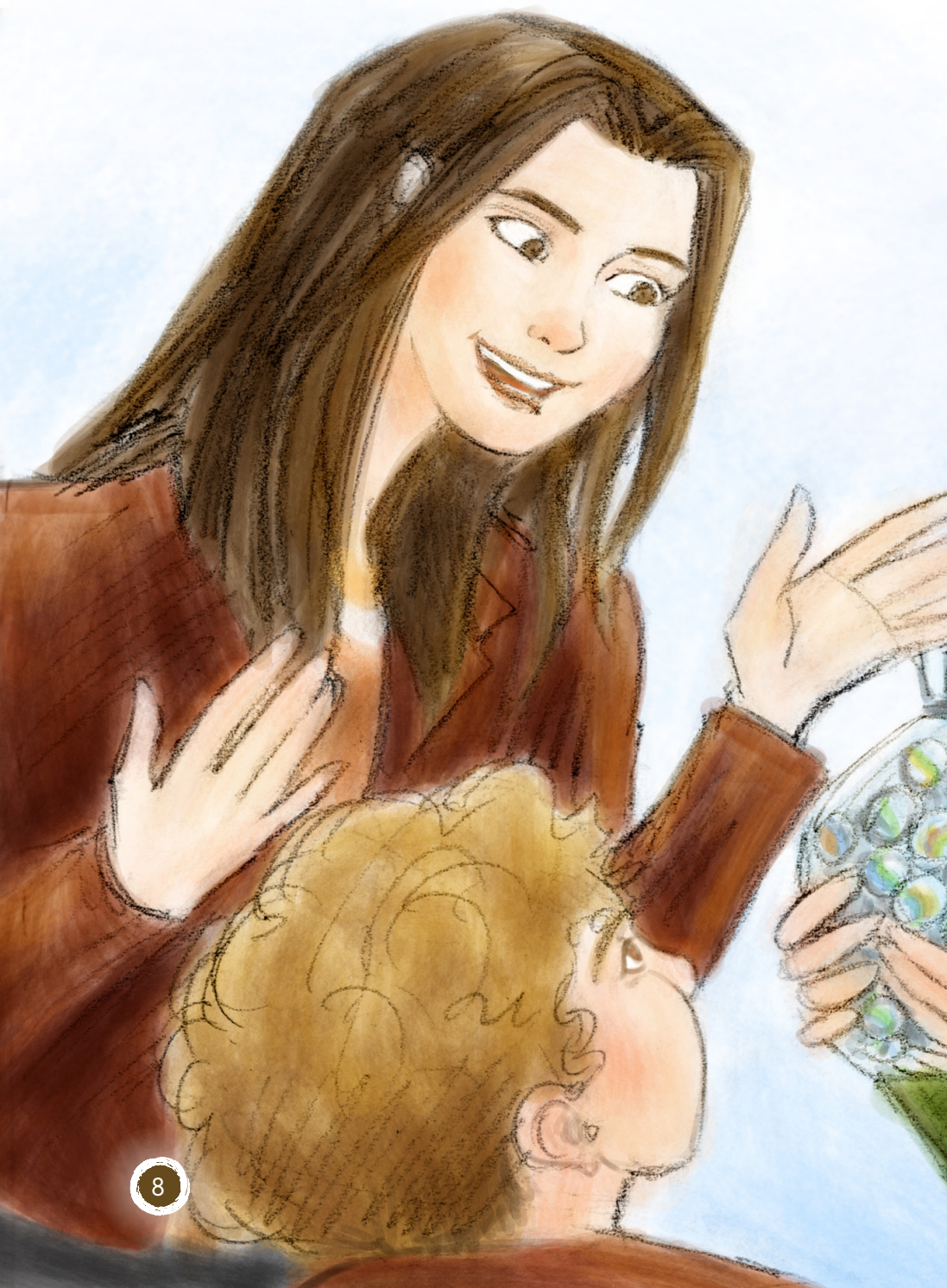
-Bu zamanda ne mektubu annee? E-posta atsalardı ya, dedim.

Anneannem:

-Aaaa olur mu kuzum? Mektubu açtığında, senin için özenildiğini, sana zaman ayrıldığını anlarsın. Yazısı okunaklı olsun diye özenerek yazar. Ama e-posta öyle mi? Elektronik, duygusuz bir şey, dedi dudaklarını bükerek.

Ardından kardeşim ve benim için birer zarf çıkardı çantasından.

-İşte, bunlar mektuplarınız. Postaya vermenize gerek yok. Türkiye'ye dönerken cevap yazarsınız. Ben de onlara veririm, dedi.

Teyzem:

-Benim de bir sürprizim var, dedi. Ardından çantasından bir paket bilye çıkardı.

-Teyzeciğim teşekkür ederiz. Ama bizim bilyelerimiz vardı, dedim.

Teyzem:

-Ama bu bilyeler çok özel. Eminim ki bunlardan yoktur, dedi.

Bilye paketini havaya kaldırıp baktım. Aykut da gözlerini kocaman açmış bilyeleri inceliyordu.

-Teyzeciğim bu bilyelerin özelliği nedir? Oldukça sıradan görünüyorlar.

Teyzem:

-Çok daha yakından bakmalısın, dedi.

Aykut:

-Ooo çok gizemli şeyler oluyor sanırım burada, dedi gülerek.

Bilyeleri paketten çıkardık ve hepsini tek tek incelemeye başladık. İşte o zaman gizemi de çözdük. Her bilyenin üzerinde bir isim yazıyordu. Ahmet dayım, Sevim yengem, Nihat eniştem, Aysel halam, onların çocukları... Herkes birer bilye seçip üzerine isimlerini yazmışlardı.

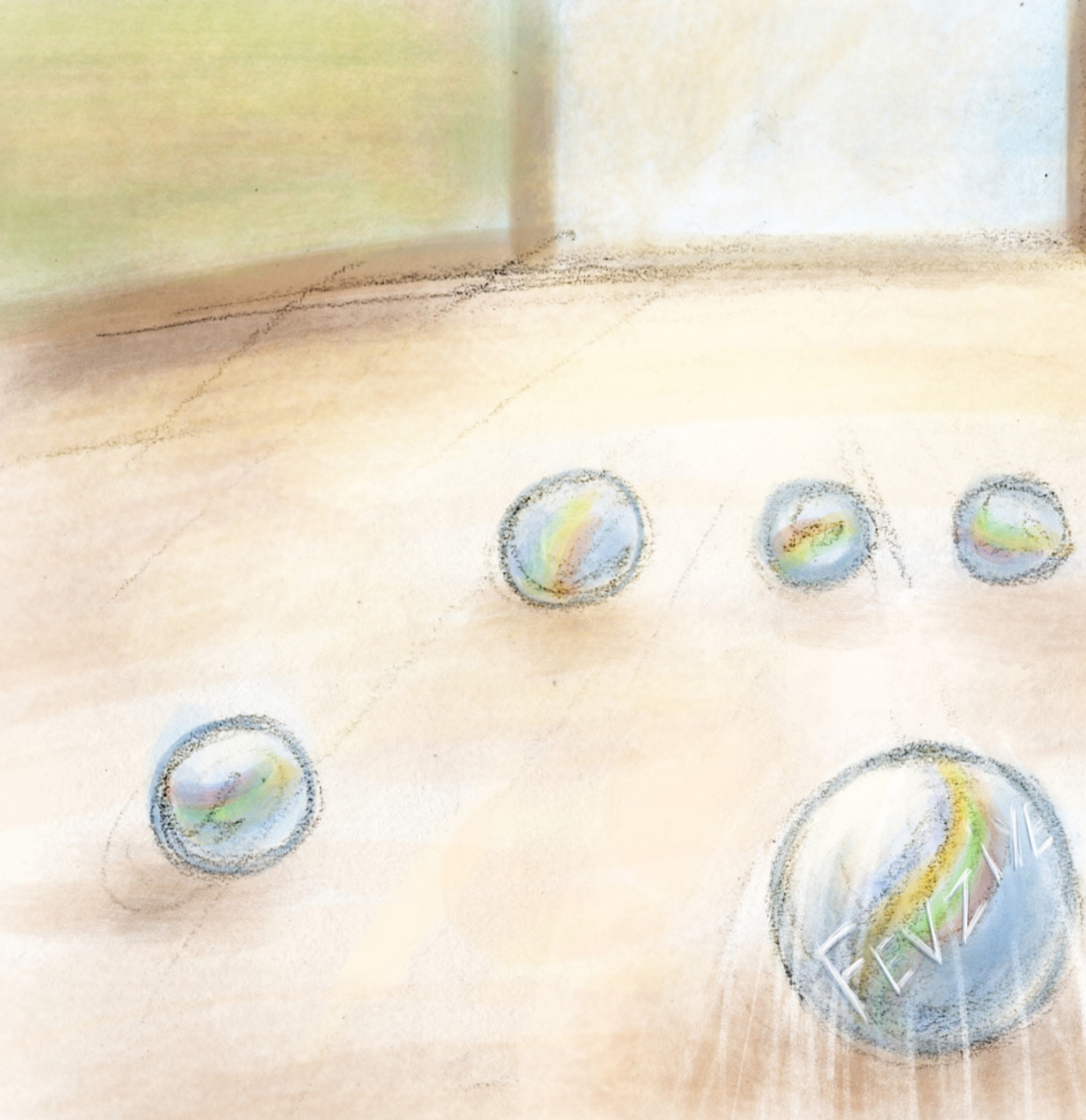
-Bu harika bir şey, dedim bilyelerin üzerindeki isimleri okurken.

Teyzem:

-Sıradan bilyeler değil artık onlar. Manevi değeri çok yüksek onların, dedi.

Aykut:

-Sen de bir bilye seçip üzerine adını yazdın mı teyze?

Teyzem:

-Tabii, anneanneniz bile yazdı. İsmi uzun olduğundan en büyük bilyeyi seçtik onun için, dedi gülerek. Kardeşim büyük mavi bilyeyi aldı ve heceleyerek okumaya başladı:

-“Fev-zi-ye” İşte anneannemin bilyesi buradaymış!

O gün yatana kadar kardeşim, teyzem ve anneannemle bilye oynadık. Büyük bilye diğer bilyelere vurunca anneannem:

-“Fevziye ortalığı toz duman etti.” dedi. Bunun üzerine herkes gülmeye başladı.

Anneannem ve teyzem dışındaki akrabalarımız yanımızda yoktu. Ama isimlerinin yazıldığı bilyelerin olması, bizi mutlu etmeye yetmişti.

Bölüm Sonu Etkinlik

A) Bir akrabanıza ya da arkadaşınıza mektup yazınız.

Bölüm Sonu Etkinlik

B) Aşağıdaki kelimeleri cümle içinde kullanınız.

Bilge:

.....

Sıradan:

.....

Uzun:

.....

C) "Toz duman etti." sözünün bir deyim olduğunu biliyor musunuz?

.....

.....

.....

.....

.....

Sizce hangi durumlarda bu deyim kullanıyoruz?

.....

.....

.....

.....

.....

Sizin de bildiğiniz başka deyimler varsa yazınız.

.....

.....

.....

.....

Anneannemin gizemli oyunları...

GİZEMLİ LİSTE

Anneannem ve teyzem geldiği için çok mutluydum. Sabah anneannem hepimizden önce uyanmış ve bize mis gibi gözlemeler yapmıştı. Ben ve kardeşim gözlemelerin kokusunu alınca mutfağa koştuk.

-Canım anneannem bizim için gözleme mi yaptın, diye anneanneme sarıldım.

Anneannem:

-Haydi hep birlikte sofrayı hazırlayalım. Kahvaltıdan sonra yapacak çok işiniz var, dedi.

Ben ve kardeşim şaşkınlıkla birbirimize baktık. Kahvaltıdan sonra yapacak bir işimiz yoktu ki... Dün bütün ödevlerimizi bitirmiştik. Günlerden cumartesiydi. Okul da yoktu. Bu şaşkınlığımızı gören anneannem gülerek:

-Siz önce kahvaltınızı yapın. Sonra konuşuruz işlerimizi, dedi.

Annem, babam, teyzem de mutfağa geldi. Keyifli bir kahvaltı yaptık. Kahvaltıdan sonra kardeşimle sofranın toplanmasına yardım ettik.

Ardından anneannem bizi salona çağırıldı. Bir koltukta oturmuş bize bakıyordu. Elinde de bir kâğıt vardı. Kardeşim:

-Bize şiir mi okuyacaksın anneanne?

Anneannem:

-Şiir okusam niye kâğıda bakayım evladım? Ezberimden okurum ben şiiri. Herkes en az bir şiiri ezbere bilir. Sen bilmiyor musun yoksa?

Aykut:

-Biliyorum tabii ki anneanne. Pazartesi 23 Nisan. Ben de "23 Nisan" şiiri yazdım. Öğretmenim çok beğendi. Hem şiirimi panoya astı hem de 23 Nisan günü okuldaki törende şiirimi okumamı istedi.

Anneannem:

-Hem de sen yazdın şiiri, öyle mi? Aferin sana.

Ben heyecanla:

-Anneanneciğim o kâğıtta ne yazıyor, diye sordum.

Anneannem:

-Akşam yemekleri ben yapacağım. Ama mutfakta bazı malzemeler eksik. Alışveriş listesi yaptım. Listedekileri marketten alıp gelir misiniz evladım?

-Babam alır anneanne. Alışverişi genellikle annemle babam yapıyor.

Babam:

-O listedekileri ben alamam Kutay. Hem anneanneniz sizin almanızı istiyor. İsterseniz Selim ve Elif'e de haber verin. Birlikte gidin, eğlenceli olur, dedi.

Kardeşimle birlikte anneannemin elindeki kâğıdı ve parayı alıp evden çıktık. Elif ve Selim'i çağırmaya gittik. Kapıyı İsmet Amca açtı.

-İsmet Amca merhaba, markete gidiyoruz.
Selim ve Elif de gelebilir mi?

BusıradaSelimiçeriden“Geliriiiiiz!” diyebağırıldı.
Birkaç dakika sonra dört arkadaş yola koyulduk.
Market evimize çok yakındı. Kapıdan içeri girdik.
Elif:

-Neler alınacak? Listeye bakar mısın?

Listeyi cebimden çıkarıp baktım. Bir de ne
göreyim? Listede malzemeler yazmıyor...

Elif:

-Ne oldu? Ne yazıyor listede?

Listeyi arkadaşlarıma gösterdim

Selim:

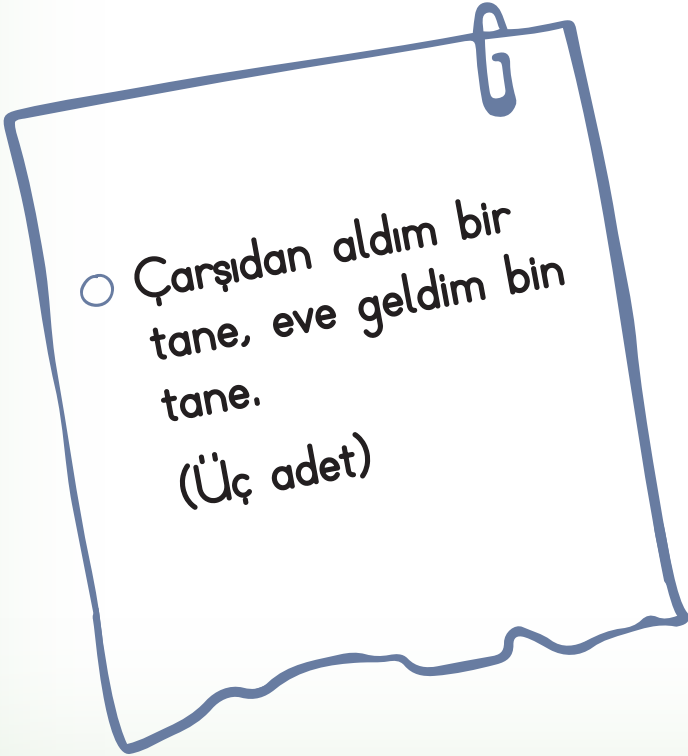
-Bu da ne böyle?

Aykut:

-Ne olacak? Anneannemin gizemli oyunları... Demek ki babam o yüzden markete gitmedi. Bizim gitmemiz için ısrar etti.

Elif:

-Ee! Öyleyse gizemi çözelim. Neler yazdığını sırayla okuyalım:

Aykut:

-Bu bilmeceyi daha önce duymuştum. Dayım bana hep sorardı. Neydi... Neydi... Şimdi hatırlarım.

Elif:

-Çarşıdan bir tane olarak alıyorsun. Eve geldiğinde sayısı artıyor. Ne olabilir ki?

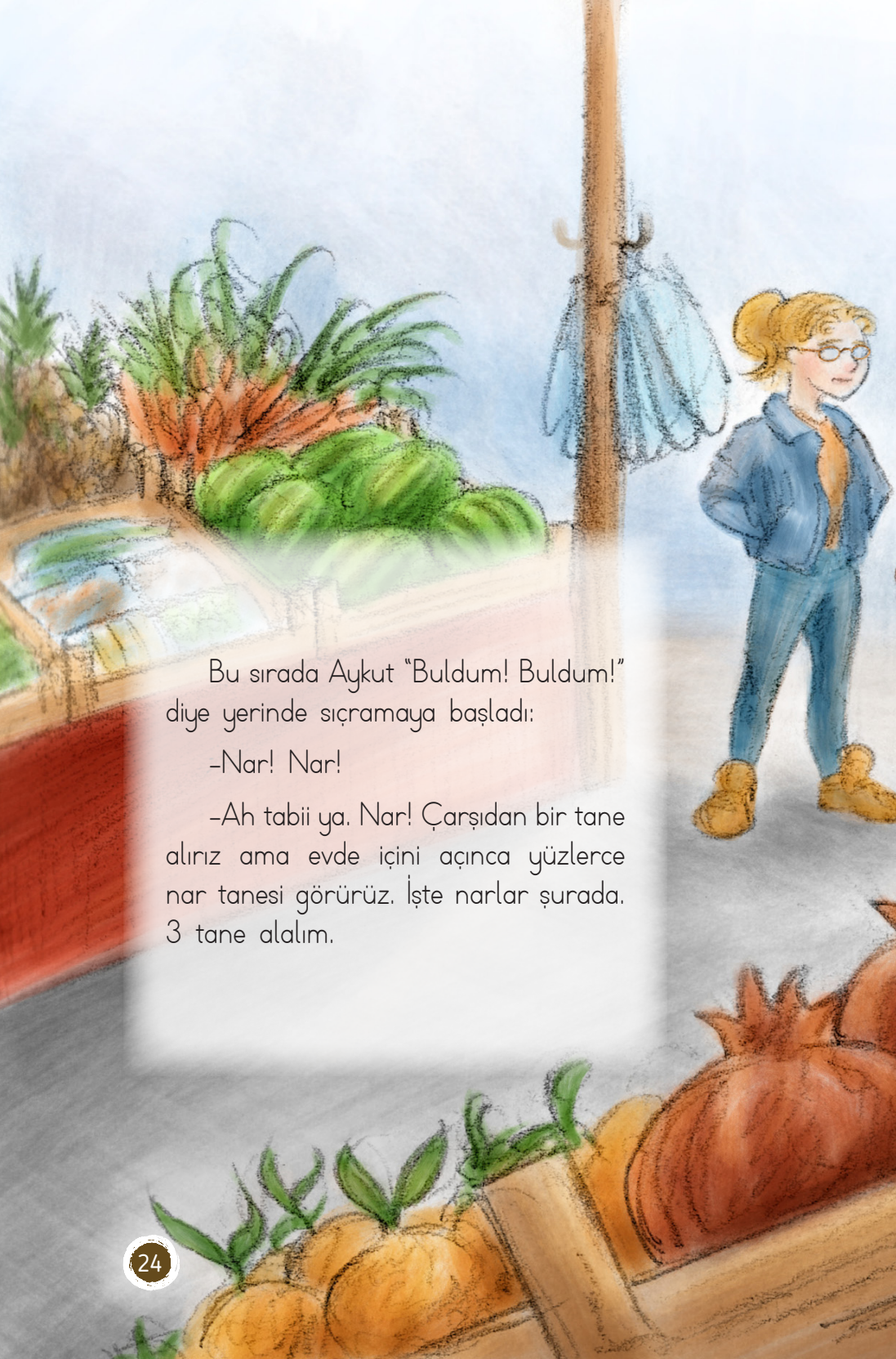
Selim:

-Yumurta olabilir mi? Marketten yumurta olarak alırsın. Eve geldiğinde de yumurtadan civcivler çıkar.

-Ama sayısı artmıyor ki Selim, dedim. Başka bir şey olmalı.

Elif:

-Ayrıca marketten aldığımız yumurtaların hiçbirinden civciv çıkmaz. Bir hayvan olduğunu düşünmüyorum zaten. Bence bir meyve. Yanında üç adet yazıyor. Yani çok küçük ya da çok büyük olamaz. Orta boyda bir meyve sanırım.

Bu sırada Aykut "Buldum! Buldum!"
diye yerinde sıçramaya başladı:

-Nar! Nar!

-Ah tabii ya. Nar! Çarşıdan bir tane
alınız ama evde içini açınca yüzlerce
nar tanesi görürüz. İşte narlar şurada.
3 tane alalım.

Narları sepete koyduktan sonra sıra ikinci bilmeceyi çözmeye geldi.

Yüksek sesle ikinci maddeyi okudum:

Selim:

-Elma olamaz, karpuz hiç olamaz.

Elif:

-Kivi de olamaz.

Aykut:

-Aklıma bir şey gelmiyor.

Meyvelerin arasında gezinirken gözüm üzüme ilişti.

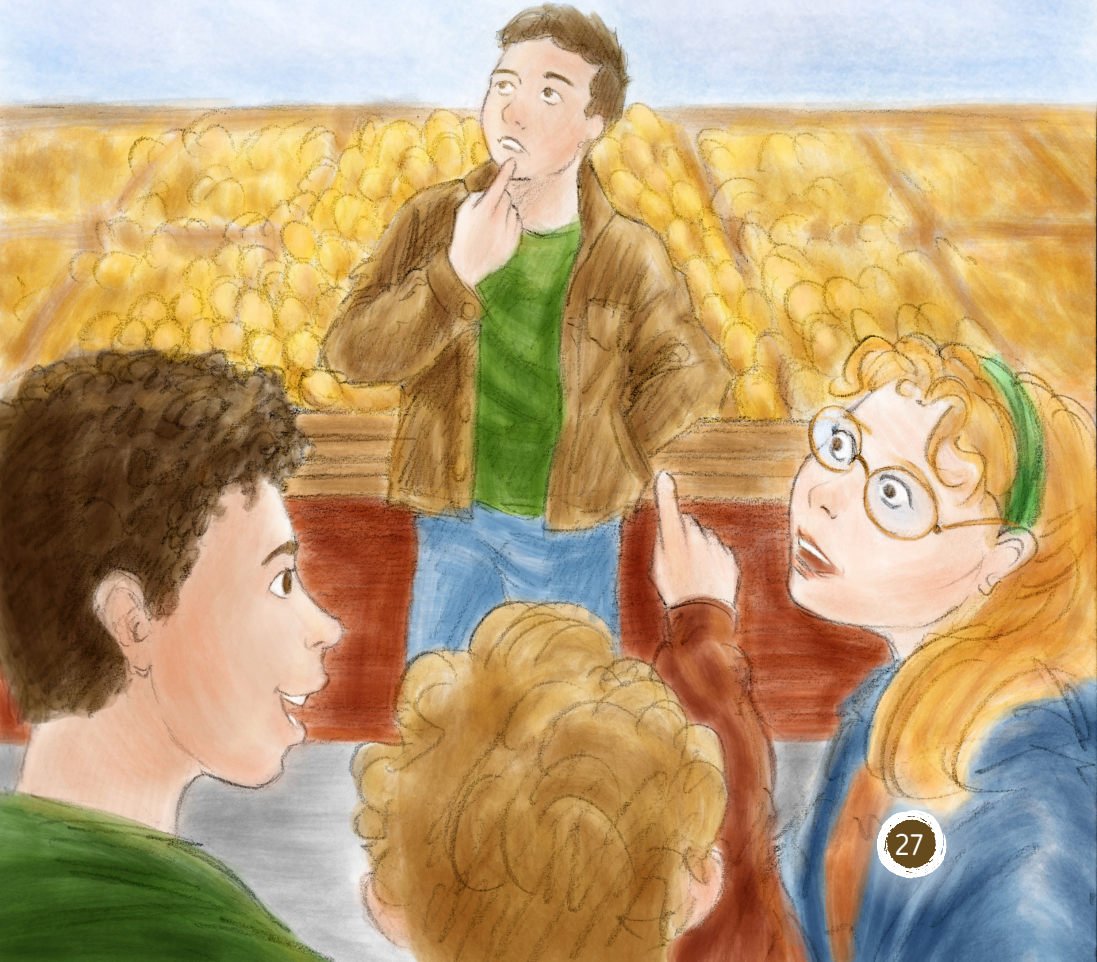
-Arkadaşlar! Üzüm olabilir mi?

Elif:

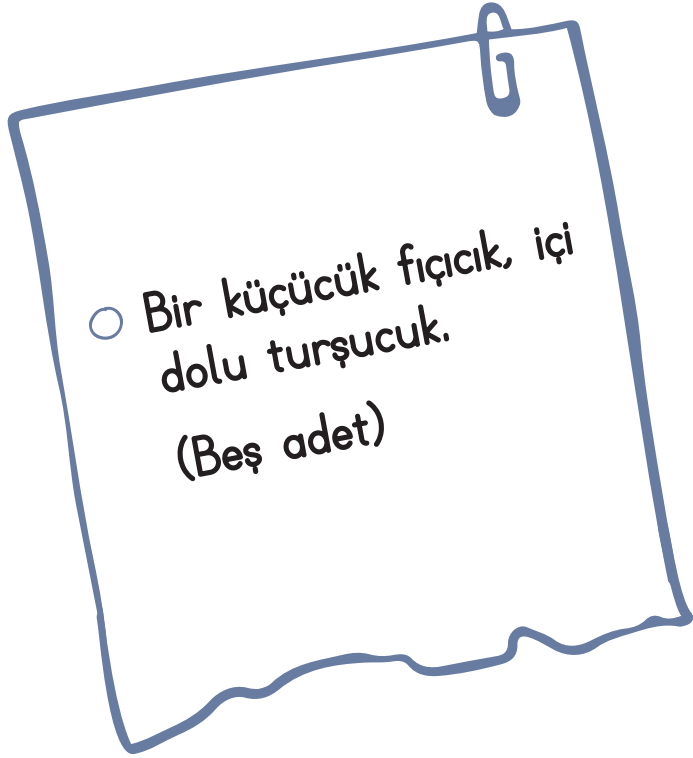
-Aaa! Evet olabilir. Yarım kilo da üzüm alalım. Çok eğleniyorum.

Aykut:

-Listede başka ne yazıyor ağabey? Okusana...

Üçüncü maddeyi okumaya başladım:

Selim:

-Fıçı mı? Turşu mu? Hiçbir şey anlamadım.

-Çok iyi düşünmemiz lazım. Etrafımıza bakalım. Şu ana kadar hepsi meyveydi. Belki bu da meyvedir.

Aykut:

-Bence turşuların olduğu yere bakalım. Fıçının ne olduğunu bilmiyorum bile ben.

Elif:

-Fıçı, içine yiyecek içecek konan tahta bir kap.

Selim:

-Küçük fıçı dediğine göre minicik bir kap olacak.

-İçi de turşucukla dolu olacak.

Aykut:

-Minik bir turşu kavanozu mu alsak?

Kâğıdı açıp hızla baktım. Şaşkınlıkla:

-Burada minik bir not var. Bakın. "Hepsi manav kısmından alınacaktır." yazıyor.

Aykut:

-Öyleyse turşu kavanozu olamaz.

Selim:

-Turşu gibi bir şey olabilir ama.

Elif:

-Evet, turşu gibi ekşi... Minik bir fıçı.

Limonların önünde duran Selim bize baktı ve:

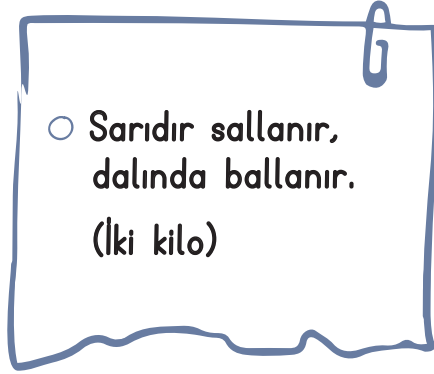
-Hem fıçı gibi olacak hem ekşi olacak... Çocuklar bu çok zor. Bulamıyorum, dedi.

Biz üçümüz aynı anda:

-Limon, diye bağırдық.

Selim arkasına döndü. Hepimiz gülüyorduk. Beş tane limon alıp listeyi okumaya devam ettik.

Listenin son maddesi şöyleydi:

Aykut:

-Ağaçta yetişiyor. Yani bir fide olamaz. Sebze olma ihtimali düşük.

Selim:

-Meyve arıyoruz öyleyse. Hem de sarı bir meyve.

Elif:

-Dalında durdukça ballandığına göre tadı ekşi olamaz.

-Yani greyfurt değil, dedim greyfurtların önünden geçerken.

Portakalların önüne gelince hepimiz durduk. Birbirimize baktık.

-Arkadaşlar sanırım bilmecenin cevabının tam önünde duruyoruz.

-Öyleyse iki kilo portakal tartalım, dedi Aykut gülerek.

Listenin sonuna gelmiştik. Bilmecelerin hepsinin cevabını çözdük. Çözerken de çok eğlendik.

Eve gidince anneannem heyecanla:
-Neler aldınız bakalım? Bulabildiniz
mi istediklerimi, diye sordu.

Ben:

-Anneanne bizi çok şaşırttin. İlk başta ne yapacağımızı bilemedik ama sonra çok eğlendik. İyi ki bize böyle bir liste hazırlamışsın, deyip ona sarıldım.

Anneannem:

-Bakalım doğru şeyleri mi aldınız, dedi ve poşetin içindekilere bakmaya başladı.

Ardından:

-Ee! Siz limon, portakal, nar ve üzüm almışsınız. Ben ekmek, yumurta, pırasa ve süt istemiştım, dedi.

Anneannemin sözleri üzerine kardeşimle şaşkınlıktan küçük dilimizi yutacaktık. Ne diyeceğimizi bilemedik. Tam "Hepsini manav kısmından alın." yazıyordu diyecektim ki anneannem gülerek:

-Şaka yaptım. Aferin size. Hepsini doğru bilmişsiniz. Şimdi bunlarla güzel bir meyve salatası yapalım da afiyetle yiyelim, dedi.

Meyve salatamızı yerken anneannem fıkralar anlatıp bizi güldürdü. Harika bir gündü.

Bölüm Sonu Etkinlik

A) Sizin de bildiğiniz başka bilmeceler var mı? Büyüklerinize sorarak birer bilmece öğreniniz ve aşağıya yazınız.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

B) Aşağıdaki bilmeceleri okuyunuz. Cevapları eşleştiriniz.

Kuyruğu var at değil,
kanadı var kuş değil.

Bilgi verir herkese,
en güzel dost bize.

Gökte gördüm köprü,
rengi yedi türlü.

Gökte durur paslanmaz,
suya düşer ıslanmaz.

Bölüm Sonu Etkinlik

C) Aşağıdaki kelimeleri cümle içinde kullanınız.

Bilmece:

.....
.....

Salata:

.....
.....

Gözleme:

.....
.....

Oku-:

.....
.....

D) Aşağıdaki kelimeler tabloya gizlenmiş. Onları bulur musunuz?

EZBER	YUMURTA	LİSTE	ÜÇ	MALZEME	KARDEŞ	AFERİN	
UZAK	İKİ	KİLO	SOFRA	AMA	KAHVALTI	ÇARŞI	ŞİİR

E	Z	B	E	R	L	İ	S	T	E
B	V	K	A	H	V	A	L	T	İ
Y	U	M	U	R	T	A	A	M	A
V	Ç	A	R	Ş	İ	K	İ	L	O
E	K	A	R	D	E	Ş	İ	K	İ
M	A	L	Z	E	M	E	V	Ü	Ç
A	A	F	E	R	İ	N	B	N	V
E	S	O	F	R	A	Ş	İ	İ	R

Biz küçük olsak da hayallerimiz büyük...

KUTLU OLSUN HEPİMİZE 23 NİSAN

Bu sabah ben ve kardeşim erkenden uyandık. Nihayet 23 Nisan gelmişti. Okuldaki gösterimiz için ikimiz de çok heyecanlıydık. Kardeşim şiir okuyacaktı, ben de jimnastik gösterisi yapacaktım. Annem ve babam özel günlerde bizi izlemek için okula gelirler. Bu kez teyzem ve anneannem de gelecek. Bu yüzden çok mutluyum.

Kardeşim pantolonunu ve gömleğini giydi. Ardından boy aynasının karşısına geçip şiirini okumaya başladı.

Şiiri hiç takılmadan okudu. Sevinçle bana döndü:

-Ağabey gördün mü? Hiç hata yapmadım. Her gece yatarken şiirimi içimden okuyorum. Yine de okulda heyecandan unutursam diye korkuyorum.

Ben gülerek:

-Şair sensin. Mısrayı unutursan hemen aklından yenisini yazarsın, dedim.

Kardeřim biraz dűřűndű sonra gűlerek:
-şiirimi bir haftada yazdım. Yenisini
kalabalığın karşısında hızlıca nasıl yazayım?
Biz konuřurken içeri annem girdi:
-Gűnaydın yavrularım. Bayramınız
kutlu olsun, dedi.

Aykut:

-Anneciğim senin de bayramın kutlu olsun.

Annem:

-Teşekkür ederim ama en çok sizin bayramınız. "23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı" bugün. Okuldan gelince Türkiye'deki arkadaşlarınızı da telefonla arayıp bayramlarını kutlarsınız. Ama o zamana kadar kahvaltımızı yapıp okuldaki gösteriye yetişmemiz lazım. Haydi, hemen mutfağa gidelim, dedi.

Biz, iki kardeş gülerек mutfağa koştuk. Yine az kalsın koridorda sıkışıp düşüyorduk.

Anneannem, babam, teyzem çoktan masaya oturmuşlardı. Birlikte sohbet ederek kahvaltı yaptık. Anneannem bize çocukluğundaki 23 Nisan törenlerini anlattı. Teyzem de eskiden okulun korosundaymış. Koroda şarkı söyler, keman çalarmış. Törende heyecandan elleri titrese de mutlulukla çalmaya devam edermiş. Kardeşim teyzemi dinlerken:

-Benim de heyecandan sesim titrerse... Ne yapacağım o zaman?

Teyzem:

-Bırak titresin. Heyecanlanman gayet normal. Sen sadece şiirini düşün. Sonra da alkışın tadını çıkar, dedi.

Aykut:

-Şiirimi okurken sana bakacağım teyze, önlerde bir yere otur, tamam mı?

Teyzem gülümseyerek:

-Tamam, dedi.

Kahvaltıdan sonra hepimiz okula doğru yürümeye başladık. Okul, evimize çok yakındı. Bahçeden içeri girdiğimizde ben ve kardeşim son hazırlıklar için öğretmenimizin yanına gittik. Tören başladığında sınıf arkadaşlarım, ben ve kardeşim çok heyecanlıydık.

Üst sınıflardan birkaç kişi 23 Nisan 1920'de neler olduğunu, bugünün neden çocuk bayramı olduğunu anlattılar. Sonra sıra Aykut'a geldi. Sunucu Aykut'un ismini ve yazdığı şiiri dinleyeceğimizi söyledi. Kardeşim sahnede çok sevimli görünüyordu. Saçlarını iyice yana taramış, gözlerini kocaman açmış, teyzemi görmeye çalışıyordu. Mikrofona doğru yürüdü ve şiirini okumaya başladı:

23 Nisan

*Biz küçük olsak da hayallerimiz büyük,
Dünyayı sevgiyle kucaklarız, kalbimiz büyük,
Atamızdan yadigâr bu bayram, anlamı büyük,
Kutlu olsun hepimize 23 Nisan.*

*Hiç durmadan çalışır, ileriye koşarız,
Atamızın yolunda ışıklar saçarız,
Kalbimizde ay yıldızlı rozeti taşırız,
Kutlu olsun hepimize 23 Nisan.*

Şiiri bittiğinde salondaki herkes Aykut'u alkışlıyordu. Aykut sesi titrese de şiirini çok güzel okumuştı. Sevinçle teşekkür edip sahnenin arkasına girerken kardeşime:

-Harikaydın, şimdi biz çıkıyoruz sahneye. Şans dile, dedim.

Kardeşim yanağımdan öpüp:

-Başarılar ağabeyciğim, dedi.

Sunucu "D şubesinin jimnastik gösterisi şimdi sizlerle.." deyince biz de sırayla sahneye çıkmaya başladık. Altı kişiydik. Hepimiz beyaz pantolon, beyaz tişört giymiştik. Heyecanlansak da belli etmiyorduk. Aileme jimnastik gösterisiyle ilgili çok fazla bir şey anlatmamıştım. Onlara da sürpriz olsun istemiştim.

Önce üç kişi öne çıktı. Sonra iki kişi onların omuzlarına çıktı. Sıra bendeydi. Bu hareket için beş aydır çalışıyorduk.

Arkadaki trambolinin üzerine çıktım ve havada sıçrayarak en üstteki iki arkadaşımın omuzlarına bastım. Yavaşça ayağa kalktım. Göğsümden kocaman beyaz bir kumaş çıkardım. Kumaşın üzerinde dünya resmi ve dünyanın etrafında el ele tutuşmuş çocuklar vardı. Her renkten, her ırktan çocuk el ele tutuşmuştu. Müzik kesildi. Jimnastik ekibi olarak aynı anda bağırdık:

“Ne mutlu Türküm diyene!”

Salondakiler bizi alkışlamak için ayağa kalktılar. Çok mutlu ve gururluyduk.

Gösteriden sonra anneannemlerin yanına gittim. Kardeşim de oradaydı. Annem:

-Kutay muhteşemdin yavrum. Jimnastikte bu kadar ilerlediğini bilmiyordum. Sevinçten gözlerim doldu.

Babam:

-Ya o en sondaki sıçrayışın? Düşeceksin diye ödüm koptu. Ama bir o kadar da gururlandım...

Anneannem:

-Bir torunum şair, öbür torunum sporcu olmuş. Ben daha ne isterim? İkinizle de gurur duyuyorum, dedi.

Teyzem de bize sımsıkı sarıldı. O gün eve giderken sahnedeki duygularımızı, gösteriye nasıl hazırlandığımızı anlatıp durduk. Eve girerken “Atamız iyi ki bize bu bayramı hediye etmiş.” diye geçirdim içimden.

Bölüm Sonu Etkinlik

A) Şiirlerin, alt alta sıralanan dizelerden (mısralardan) oluştuğunu biliyor musunuz? Siz de bir şiir öğreniniz ve aşağıya yazınız.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

B) 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayram'ında neler yapmak istersiniz? Anlatınız.

.....

.....

.....

C) Aşağıdaki kelimeleri cümle içinde kullanınız.

Bayram:

.....

.....

Çalış- :

.....

.....

Koridor:

.....

.....

23 Nisan:

.....

.....

Rozet :

.....

.....

Bölüm Sonu Etkinlik

D) Aşağıdaki kelimeler tabloya gizlenmiş. Onları bulur musunuz?

HARİKA	KARDEŞ	SAHNE	JİMNASTİK
GURUR	ŞANS	YANAK	BOL
SU	KUMAŞ	GÖSTERİ	ÇOCUK

H	A	R	İ	K	A	Ş	A	N	S
K	A	R	D	E	Ş	A	B	C	D
S	A	H	N	E	G	U	R	U	R
J	İ	M	N	A	S	T	İ	K	V
B	G	Ö	S	T	E	R	İ	B	A
C	V	Y	A	N	A	K	N	E	A
Ç	Ç	O	C	U	K	O	B	O	L
V	C	K	U	M	A	Ş	S	U	A

PATLAMIŞ MISIR İSTİLASI

Yarın sabah anneannem ve teyzem Türkiye'ye dönüyor. Bu yüzden biraz üzgünüm. Anneannem salonda otururken:

-Çocuklar bugün son günümüz. Biz eskiden keyifli vakit geçirmek için ne yapardık, biliyor musunuz?

Kardeşimle aynı anda:

-Ne yapardınız anneanne?

Anneannem:

-Masal anlatırdık. Kalorifer yoktu. Isınmak için soba yakardık. Sobanın üzerine kestaneler dizer, mısır patlatırdık. Babaannem bize türlü türlü masallar anlatırdı. Hem masalları dinler hem de kestane, mısır yerdik. Bugün ben de size masal anlatayım. Siz de iyice dinleyin, sonra siz de başkalarına anlatırsınız.

-Yaşasın, dedim sevinçle.

Bu sırada teyzem salona girdi:

-Kestane yok sanırım ama mısır görmüştüm dolapta. Patlatıp getireyim. Sonra hep birlikte masal dinleyelim, dedi.

Aykut ve ben de teyzeme yardım etmek için mutfağa girdik.

Babam:

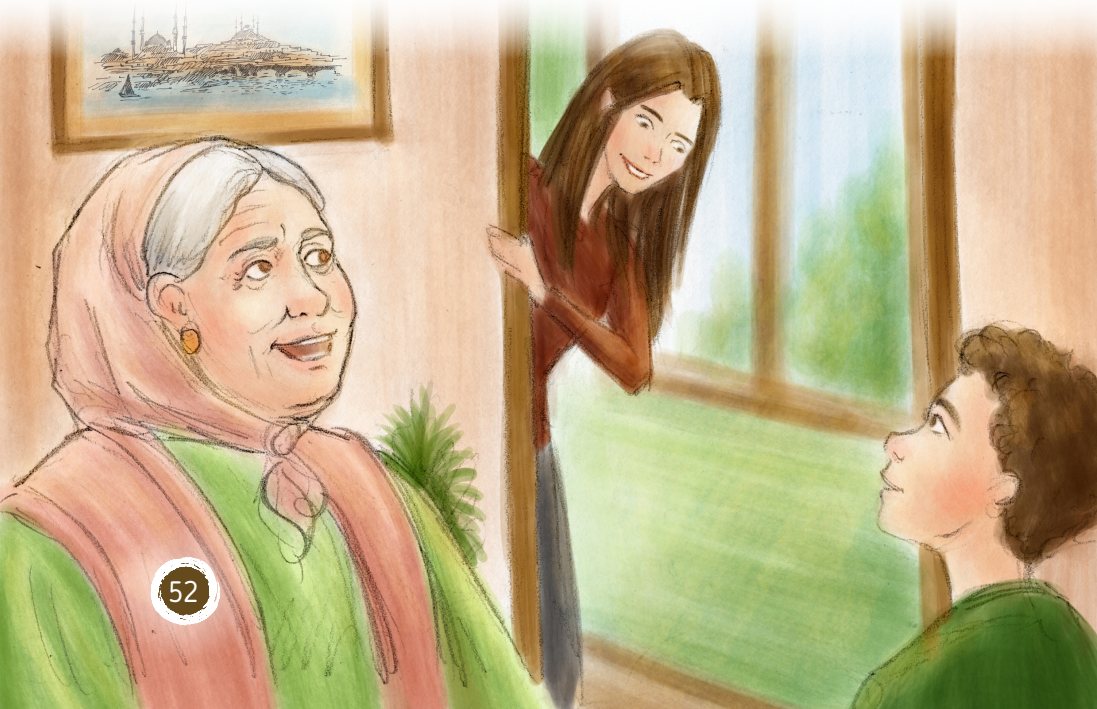
-Bizde mısır patlatma makinesi yok. Tencerede yapsanız olur mu?

Teyzem:

-Tabii olur, dedi. Teyzem tencereye biraz sıvı yağ, biraz da tuz koydu. Ardından mısır kavanozundan iki avuç mısır aldı. Tencereye koyup iyice karıştırdı.

-Şimdi de tenceremize bir kapak koyalım ki mısırlar sıçramasın, dedi.

Kardeşimle mısırların patlamasını bekliyorduk.

Ben dayanamayıp sordum:

-Teyze ne kadar bekleyeceğiz? Hem mısırların patlayıp patlamadığını nasıl anlayacağız?

Teyzem:

-Az sonra "pat pat" diye sesler çıkacak. Sesler kesilince bil ki mısırların hepsi patlamıştır.

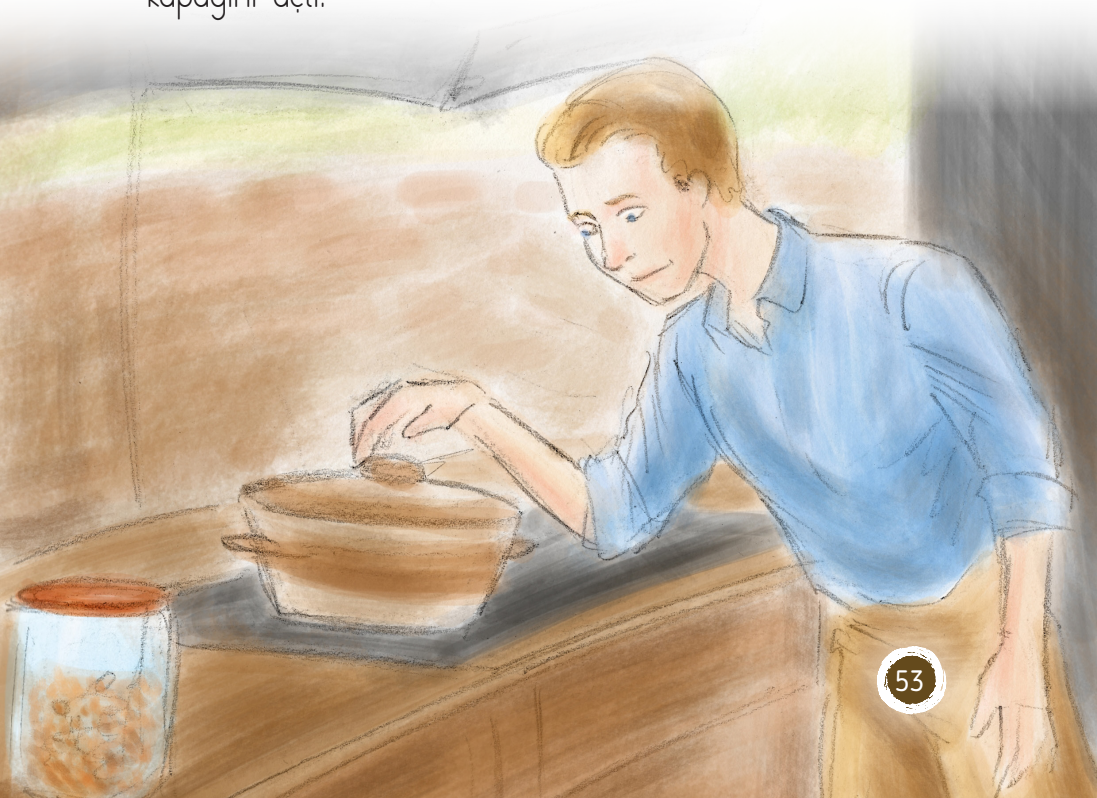
Birkaç dakika sonra ilk "pat" sesini duyduk. Aykut'la "İşte oldu. Patladı." diye sevinçle zıpladık.

Teyzem:

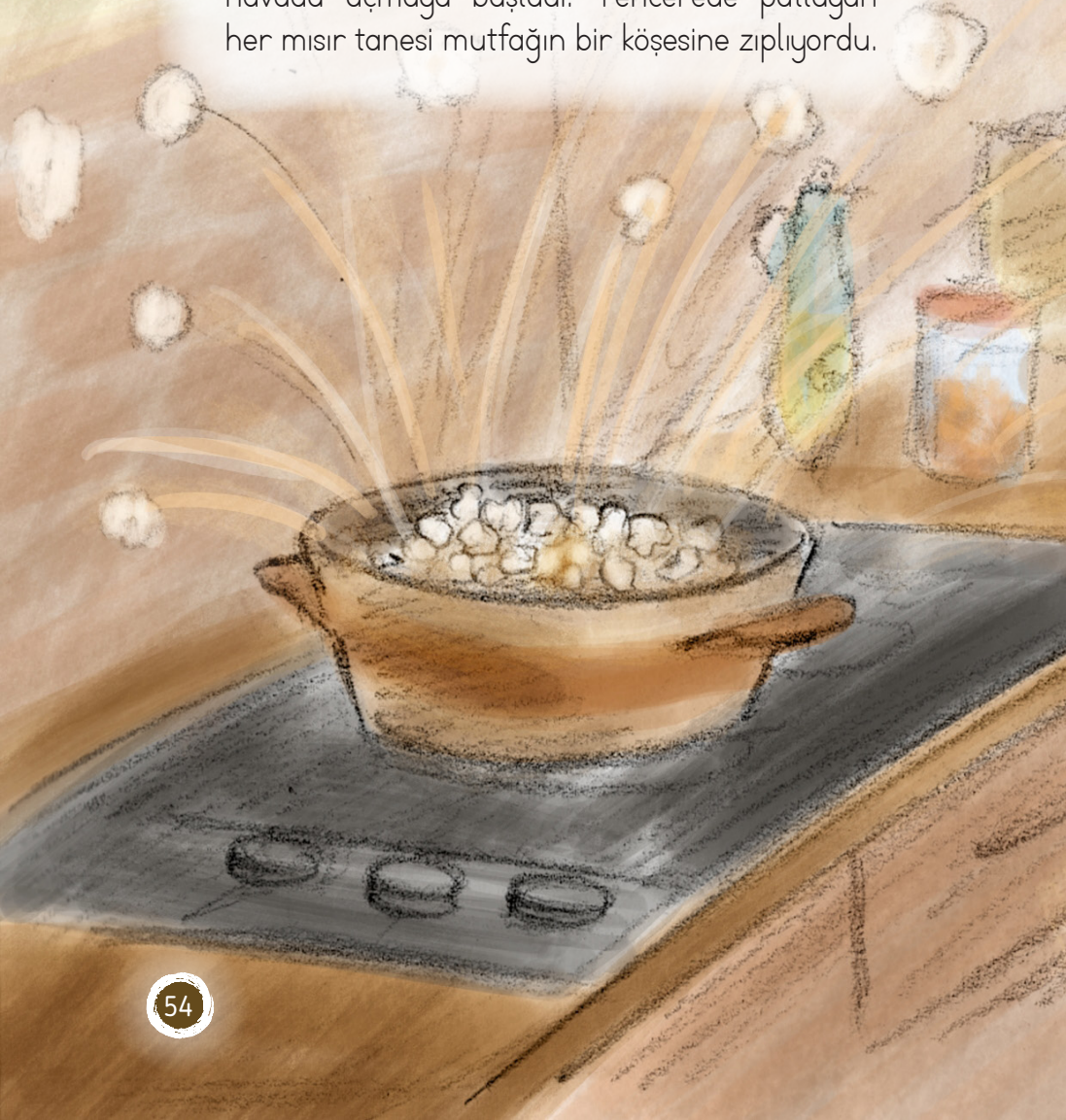
-Telefonum çalıyor, hemen geliyorum. Siz mısırları yalnız bırakmayın, deyip mutfaktan çıktı.

Bu sırada babam geldi. Tencereye doğru yaklaşıp:

-Aaa! Mısırlar patlamış bile, diyerek tencerenin kapağını açtı.

İşte ne olduysa o an oldu. Mısırlar çıldırmış gibi etrafa saçılıyordu. Babamın gözüne bir mısır tanesi geldi. Babam tencerenin kapağını kenara koyup gözünü tutarken mısırlar da havada uçmaya başladı. Tencerede patlayan her mısır tanesi mutfağın bir köşesine zıplıyordu.

Teyzem mutfağa girdiğinde ortalık savaş alanına dönmüştü. Mısırlar bize saldırıyor, kardeşimle ben masanın altında istilanın geçmesini bekliyorduk. Babam telaşla tencerenin kapağını arıyordu. Gözünün acısından kapağı nereye koyduğunu da unutmuştu. Teyzem hızla dolaptan yeni bir kapak aldı ve tencerenin kapağını kapattı.

Biz kardeşimle masanın altından çıktık.

-Kahraman teyzem, mısır istilasından bizi kurtardı, deyip gülüyorduk.

Babam kızarmış gözünü tutarken:

-Mısırlardan özür diliyorum. Artık bir daha mısır yemeyeceğim, deyip kahkaha atıyordu.

Anneannem ve annem mutfağa geldi. Annem şaşkınlıkla:

-Bu mısırlar ne yaptı size böyle, dedi gülerek.

Hep birlikte sıçrayan mısırları toplamaya başladık. Mısırlar yağlı oldukları için her yer kirlenmişti.

Anneannem:

-Bu istiladan canımızı zor kurtardık. Şimdi sıra temizlikte. Mısır istilası komutanı olarak Fevziye, her şeyi yoluna koyacak. Aykut, sen gördüğün mısırları topla. Kutay sen kovayı ve yer bezlerini getir. Kızım sen temizlik suyunun deterjanını ayarla. Oğlum sen de revire git, gözüne baktır, dedi gülerek.

Hepimiz, güle oynaya mutfak temizlemeye başladık. Kısa süre sonra mutfak pırıl pırıl olmuştu.

Anneannem:

-Bir elin nesi var, iki elin sesi var, demiş atalarımız. Hepinizin eline sağlık. Şimdi masal anlatma sırası, dedi ve başladı anlatmaya "Bir varmış.. Bir yokmuş.."

O gece dinlediğim masalı tüm arkadaşlarıma anlattım. Kulaktan kulağa yayılsın, herkes masal dinlesin diye..

Gökten üç elma düşmüş: biri Türkiye'ye dönen anneannem ve teyzemin başına, biri istilacı mısırların başına, biri de bu hikâyeyi okuyan çocukların başına.

Bölüm Sonu Etkinlik

A) Siz keyifli vakit geçirmek için neler yapıyorsunuz? Anlatınız.

[illegible]

B) Bu hikâyeye yeni bir başlık yazar mısınız?

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 104

C) Anılar, yaşanmış ve hatırlanan olaylardır. Siz de eğlenceli bir anınızı yazınız.

Bölüm Sonu Etkinlik

D) Aşağıdaki kelimeler tabloya gizlenmiş. Onları bulur musunuz?

MİSİR

GÜL

TELEFON

KALORİFER

KAPAK

SOBA

PATLAMIŞ

BİRKAÇ

TENCERE

KUMAŞ

YAĞ

KESTANE

B	M	I	S	I	R	S	O	B	A
V	T	E	L	E	F	O	N	B	C
K	A	L	O	R	İ	F	E	R	V
K	A	P	A	K	A	G	Ü	L	B
C	P	A	T	L	A	M	I	Ş	V
T	E	N	C	E	R	E	Y	A	Ğ
A	E	K	E	S	T	A	N	E	B
A	B	İ	R	K	A	Ç	A	E	C

